

№ 30.

Oficjalna pielgrzymka polska do Lourdes na zakończenie obchodów jubileuszowych.

Wskutek uchwały Episkopatu polskiego wyruszy z Poznania dnia 22 kwietnia r. b. oficjalna pielgrzymka polska do Lourdes, gdzie z woli Ojca św., przy udziale pielgrzymek z całego świata, zakończą się uroczyste obchody Jubileuszu Odkupienia. Protektorem pielgrzymki jest JEm. Ks. Kardynał Prymas Hlond, który z kilku Księżmi Biskupami weźmie w niej osobisty udział.

Zgłoszenia kierować należy do kancelarii Prymasa Polski w Poznaniu, której powierzono organizację pielgrzymki. Niebawem ogłosi ona szczegółowe warunki.

№ 31.

Corrigenda et explicanda in Ordo Divini Officii a. 1935.

Pag. 18 versus 6 loco: „bis per hebdomadam” legatur: „ter per hebdomadam”. Ibidem termino: „ officium duplex” veniunt quoque dies, qui duplicibus aequiparantur quibusque licet missas quotidianas cantatas pro defunctis celebrare.

№ 32.

Książki polecane.

Ks. Al. Rogóż, b. sekretarz jeneralny Zw. Mł. polskiej w diecezji Tarnowskiej wydał książeczkę p. t. W cieniu ołtarza, zawierającą materiały rekolekcyjne dla młodzieży obojga płci odrębnie (Nowenny, modlitwy poranne i wieczorne, drogę krzyżową, różańce i godzinę świętą, wszystkie te nabożeństwa poprzedzone uwagami metod.).

Książka ta oddać może korzyści WW. Duchowieństwu. Cena 1.50 zł. u autora — Ropczyce, woj. Krakowskie.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

№ 4.

Łomża, dnia 1 kwietnia 1935 r.

Rocznik IX.

PREŚĆ:

33. List Ojca św. o nabożeństwach w Lourdes na zakończenie roku jubileuszowego.	37. Adnotacje na marginesach aktów metrykalnych.
34. Dekret erekcji Administracji Apostolskiej Łemkowszczyzna.	38. Wizytacje pasterskie.
35. Przestroga przed handlarzami odwiedzającymi mieszkania.	39. Świecenie Olejów św. w Wielki Czwartek.
36. Akty zgonu.	40. Egzamin y w i k a r j u s z o w s k i e .
	41. Statystyka parafjalna.
	42. Świecenia alumnów.

№ 33.

LIST.

Do W. O. Piotra Gerlier, Biskupa z Tarbes i Lourdes O nabożeństwach w Lourdes na zakończenie roku jubileuszowego

Wielebny Bracie,

Pozdrowienie i Błogosławieństwo Apostolskie.

Nie możemy powstrzymać się, by jak najgoręcej nie pochwalić myśli radośnie a chętnie przez ciebie podjętej, a rzuconej przez umiłowanych synów naszych: Franciszka Św. K. Rz. Kard. Bourne — którego niedawną śmierć oplakujemy — oraz Jana Św. K. Rz. Kard. Verdier, arcybiskupa paryskiego, aby odprawić w Lourdes w przyszłym miesiącu kwietniu, w cudami słynącej grocie Niepokalanej Dziewicy, powszechne nabożeństwo trzydniowe w ten sposób, że przez trzy owe dni i noce, w których dobiegnie końca Jubileusz Odkupienia ludzkości, rozszerzony na cały świat katolicki, odhwały się tam nieustannie i bez przerwy Msze św. Czyż można bowiem stosowniej i godniej zakończyć i niejako uwieńczyć rocznicę tę uroczystą? Przecież dobrodziejstwa w takiej liczbie i mierze płynące z najświętszego dzieła Zbawiciela naszego, zwłaszcza Boża Eucharystja, owo cudowne centrum i najgłębsza treść życia chrześcijańskiego oraz w niekrwawy sposób powtórzona przez nią Ofiara Kalwaryjska są tego rodzaju darami, że większego myśli ludzka nie-

tylko nie zdoła sobie wyobrazić, ale wydaje się nawet, że nieskończona moc Boża się wysiliła, wyczerpało miłosierdzie.

Ku czciogodnemu zatem Sakramentowi Ołtarza niech po upływie dziewiętnastu wieków od otrzymania tak wielkiego dobrodziejstwa chrześcijanie wszyscy zwrócą umysły i skierują pobożne uczucia; niech w strumieniach łaski zeń wypływającej obmyją skazy, odkupią winy i troski swe i kłopoty przytłaczające ich tak dotkliwie jemu ofiarują z ufnością, że on jeden może je złagodzić, umniejszyć i podnieść do wyżyn niebiańskich. Jeśli mogą — nie płoną żywym nadzieję, że bardzo wielu może — niech ze wszystkich stron świata, ze wszystkich narodów podążą do Lourdes, a tam bez różnicy narodowości przez wiarę i miłość węzłem braterskim zjednoczeni niech gorące modły i błagania zanoszą do „Ojca miłosierdzia i Boga wszelkiej pociechy” w obliczu i za przyczyną Bogarodzicy Dziewicy bez zmały poczętej. Mniemamy bowiem, że nie bez woli Bożej zdarzyło się, iż w tym czasie, w którym obchodzi się Jubileusz Odkupienia ludzkości, upływa siedemdziesiąt pięć lat od niebiańskich objawień się Bożej Zbawiciela Matki w grocie Massabielskiej.

A wszakże, jeśli kiedykolwiek, to dziś potrzeba nam pomocy Bożej, wyjednanej modlitwą; potrzebują jej wszystkie bez wyjątku narody i społeczeństwa. Zło, które obecnie zagraża, tak jest poważne i groźne, że zaledwo swobodnie oddychać pozwala, troska zaś o przyszłość napawa wszystkich niepewnością i przerażeniem. A najwięcej nad tem ubolewać trzeba, że w wielu miejscach odżywają obyczaje pogańskie, a ich poglądy sprzeczne z poglądami Jezusa Chrystusa najwyższą obsypuje się pochwałą.

Ale gdzie nieposkromiona pycha umysłu ludzkiego grzeszy, tam przede wszystkim konieczne jest poniesienie kary. Nie można bowiem, jako z wielką ojcowskiego serca boleścią doświadczamy, — po zaparciu się Boga, zaniedbaniu Jego prawa i zlekceważeniu Jego pomocy, — żadnego innego użyć środka nieodzownego na taką górę występków. Jeśli więc ludzie za popędem i pod przymusem własnej tylko pomysłowości i mądrości usiłują ustalić pokój i pomyślność, gonią niewątpliwie za marą, tracą czas nadaremnie. My zatem, ilu tylko mianem chrześcijan się chlubimy i Bożą krzepimy wiarą, uprośmy dla chorej ludzkości zbawienie tam, gdzie jedynie okazać się może, mianowicie u Boga. Intencje owych próśb i błagań zalecone przez Nas przy udzielaniu światu katolickiemu największego Jubileuszu nadzwyczajnego (zob. Konst. Apost. „Quod nuper” z 6 stycznia 1933

— „Quod superiore anno” z 2 kwietnia 1934) należy przez przyszłe nabożeństwa w Lourdes i przez tyle ofiar eucharystycznych gorącymi modły wyjednać; a mianowicie, aby po uśmierzeniu pełzających nienawiści, po szczęśliwym stłumieniu powodów niesnasek i ogólnem uspokojeniu prawdziwy pokój chrześcijański pojawił się dla dusz, dla społeczeństw i narodów: pokój, który Chrystus rodząc się przyniósł przy śpiewie anielskim; zmartwychwstając udzielił uczniom; a wstępując do Ojca zostawił wszystkim jako upominek święty. A niech Niepokalana Dziewica Marja, która w grocie Massabielskiej tyle sprawiła i sprawia cudów wysłucha łaskawie — usilnie prosimy — wołań tych, którzy błagają; niech wkońcu wyjedna u swego Syna prześląganego dla cierpiącej społeczności ludzkiej czasy szczęśliwsze: tak, aby umysłem zaćmionym — zwłaszcza tych, którzy zupełnie otwarcie i zuchwale podnoszą bunt przeciw Bogu — zajaśniało światło prawdy i cnoty; niech wykolejeni i zbłąkani do prawdziwej dojdą drogi; oraz niech Kościołowi przyzna się wszędzie należną mu wolność, dla narodów wszystkich zapanuje zgoda i prawdziwa pomyślność.

Nadzieję Naszą na szczęśliwy wynik rokują i zwiększają pragnienia tych, którzy podjąwszy się tej sprawy zamierzają ją wspólnymi siłami i zabiegami przeprowadzić. Oprócz bowiem obietnicy, że wszystko najstaranniej przygotowują, aby wierni z wielu bardzo narodów jak najliczniej na odprawienie owych świętych obrzędów do Lourdes podążyli, myślą jeszcze w chwalebnym zamiarze o tem, aby wszystkich chrześcijan wezwać do uczestnictwa w trydium lurdeńskim pod przewodnictwem arcybiskupa w swoich diecezjach przez odprawienie ofiar eucharystycznych i zanoszenie wszędzie osobnych modłów. Dlatego wzniesie w owych dniach cały świat katolicki, od wschodu słońca aż do zachodu, jednogłośnie i jednomyślnie, błagalne dłonie do Boga i Matki Jego Najświętszej z prośbą o miłosierdzie, pokój i zbawienie. Wspaniały naprawdę widok, z którego lepszą wróżyć można przyszłość! Wspaniały widok, godny nieba, wielebny bracie, który teraz już, niebiańskimi przepelnieni pociechami, oczyma ogarniamy duszy i który przypomina owo proroctwo Malachjasza, przewidującego z Bożą pomocą tajemnice czasu przyszłego i wprowadzającego Boga z słowami: „Od wschodu słońca aż do zachodu wielkie jest imię moje między narody: a na każdym miejscu poświęcą i ofiarują imieniowi memu ofiarę czystą” (Mal. I, 11). Jeśli się to wskutek następstwa dnia i nocy spełnia codziennie na całej kuli ziemskiej, ufamy, że w czasie owych dni odbędzie się to z go-

rejszym płomieniem miłości. Ujrzy zatem świat, zamiłowaniem spraw ziemskich rozdarty i tyłu rozbieżnościami rzucany, jak cała rodzina chrześcijańska jedną myślą, jedną wiarą, jedną modlitwą zespolona wyjednuje przebaczenie upadłym, pokój struchlałym, pociechę utraconym, ubogim pokarm i wszystkim w końcu błazącym światło prawdy i przystań zbawienia. Na tej radosnej wielce wsparci nadziei, spodziewamy się i prosimy Boga o obfite dla prac waszych wyniki; a zwłaszcza, aby pobożność wiernych do czcigodnego Sakramentu Ołtarza coraz więcej ożywiała się i zbawiennie wzrastała.

Niech tymczasem świadkiem ojcowskiej Naszej życzliwości i zjednawcą łaski niebiańskiej będzie błogosławieństwo apostołskie, które tobie, wielbny bracie, i wszystkim gorliwym współpracownikom w zamierzonym dziele—przedewszystkiem umiłowanemu synowi naszemu Janowi Św. K. Rz. Kard. Verdier, Arcybiakupowi Paryskiemu— oraz wszystkim pobożnym uczestnikom uroczystych tego rodzaju nabożeństw wielce miłościwie w Panu udzielamy.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 10 stycznia roku 1935, Pontyfikatu Naszego trzynastego.

PAPIEŻ PIUS XI.

W niedzielę Przewodnią po Wielkanocy będzie zamknięty Rok jubileuszowy, trwający od Wielkanocy roku ubiegłego. Ojciec św. przychylił się do wyrażonego Mu życzenie, aby na zakończenie tego miłościwego Lata w miejscowości cudami słynącej Lourdes przez trzy ostatnie doby odbyły się nabożeństwa eucharystyczne na podziękowanie Zbawicielowi za Jego przeobfite łaski z Ofiary Krzyżowej i z Najśw. Sakramentu płynące.

Nadto Ojciec św. wyraził życzenie, aby z temi nabożeństwami złączyli się wierni z wszystkich diecezji świata katolickiego, biorąc udział w podobnych nabożeństwach we własnych Kościołach odprawianych.

„W ten sposób”, pisze Ojciec św., „w owe dni cały świat katolicki, od wschodu słońca aż do zachodu, jednym wołaniem i jednomyślnie wznosić będzie do Boga i Jego Matki Najświętszej swoje dłonie, błagając miłosierdzia, pokoju, zbawienia”.

W myśl tego życzenia Ojca św. zarządzam, aby 1) gdzie to będzie możliwe, w czwartek, piątek i sobotę przed niedzielą Prze-

wodnią, w porze przedwieczornej wobec Wystawionego Najśw. Sakramentu odbyła się godzinna Adoracja;

2) w samą niedzielę Przewodnią po sumie odbyło się Wystawienie Najśw. Sakramentu i odśpiewano — Te Deum.

WW. Ks. Ks. Proboszczowie podadzą powyższe zarządzenie z ambon do wiadomości parafjan na tydzień naprzód i wywieszą je na drzwiach kościelnych oraz zachęcą wiernych do licznego przystąpienia do Sakramentów ś.w. w tej intencji.

Łomża, dn. 10. III. 1935 r.

† Stanisław Bp

№ 34.

Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali Decretum erectionis Administrationis Apostolicae.

Quo aptius consuleret animarum bono pro ea parte dio ceseos Premisliensis Ruthenorum quae Lemkowszczyzna nuncupatur, Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia diei 13 Ianuari 1934 decrevit a iurisdictione Episcopi Premisliensis Ruthenorum subtrahendos esse et proprio Administratori Apostolico committendos sequentes decanatus, una cum omnibus eorundem decanatum parocciis: Bukowsko, Gorlice, Grybów, Dynów, Dukla, Krosno, Muszyna, Rymanów, Sanok. Administrationi Apostolicae ita erectae nomen erit Lemkowszczyzna; sedes, vero, principalis in urbe Rymanów. Exscmus D, Nuntius Apostolicus penes Polonorum Republicam invigilabit, nomine Sanctae Sedis, ut omnia rite adimpleantur quae necessaria sunt ad canonicam supradictae Administrationis Apostolicae constitutionem.

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 10 Februarii, anno 1934.

A. Card. Sincero, Episcopus Praenestinus, a Secretis
L. & S. Joseph Cesarini, Adessor.

(Act. Ap. Sed. Vol. XXVII, num. 3, pag. 80, an 1935).

№ 35.

Przestroga przed handlarzami odwiedzającymi mieszkania.

Wiadomo, że kupiectwo nasze, wskutek ogólnego zubożenia społeczeństwa przechodzi bardzo ciężki kryzys. Handel polski sta-

nowiacy jedną z podstaw samowystarczalności i dobrobytu kraju, po wojnach zaczął się podnosić i rozwijać. Tymczasem trudności gospodarcze i pieniężne nie tylko rozwój jego zahamowały, lecz podcięły nawet w wielkiej części jego byt i przyszłość.

Nadto wytworzył się t. zw. handel domokrażny, uprawiany przez handlarzy, nawiedzających z towarem lub jego próbkami poszczególne domy, namawiając natarczywie do kupna. Niejeden nabywca żałował potem swojej nieroztropności poniewczasie.

Nie należy popierać takiego handlu z następujących powodów:

1) Między takimi handlarzami mogą się ukrywać osoby trudniące się szpiegostwem na szkodę państwa. Stwierdzono to niejednokrotnie, że szpiedzy pod pozorem handlu domokrażnego zapoznawali się z daną okolicą, rozmieszczeniem osad i nastrojem ludności.

2) Towary przedkładane mogą pochodzić z kradzieży.

3) Towary polecane są zawsze mimo pozornego wyglądu, gorszej jakości niż towary polecane w stałych sklepach. Kupujący oszukany na towarze nie może wnosić pretensyj do handlarza, bo go nie zna i zazwyczaj już po raz drugi się z nim nie spotyka.

4) Nasze polskie kupiectwo ponosi wielkie straty przez handlarzy domokrażnych, którzy sprowadzają wybrakowany towar z firm niepolskich lub zagranicznych. A przecież pragniemy mieć własny silny stan kupiecki. Kupcy polscy nadto opłacają podatki państwowe oraz daniny na różne cele społeczne, oświatowe i dobroczynne, czego handlarze, poza tanim patentem, nie czynią.

Naszym więc obowiązkiem popierać polskie kupiectwo i nabywać u kupców polskich towar, który u nich po właściwej cenie nabyć można.

Nie dawno temu pewien taki handlarz, udający cudzoziemca i polecający swój towar, rzekomo zagraniczny, przedłożył na dowód swego powodzenia kilkadziesiąt poświadczeń odbiorców ze wszystkich stanów. Tacy odbiorcy wyrządzili podwójną krzywdę społeczeństwu, bo nabywając obcy towar narazili na stratę kupiectwo polskie, a dając w dodatku handlarzowi własnoręczne polecenie wpłynęli na innych odbiorców, że poszli za ich niewłaściwym i nieobywatelskim przykładem.

WW. Ks. Ks. Proboszczom polecam podać powyższą przestrożę do wiadomości parafjan i dając w tym względzie dobry przykład zachęcać ich do czynienia zakupów tylko u kupców polskich.

Łomża, 18/III 1935.

† Stanisław Bp.

№ 36.

Akty zgonu.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 23 5. 1934 r. (Dz. U. R. P. № 54, poz. 489) o ewidencji i kontroli ruchu ludności (vide Rozp. Urzęd. Kurji z 1934 nr. 28 str. 30) oraz Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z d. 28 8. 1934 (Dz. U. R. P. № 83, poz. 757) w sprawie dostarczania wyciągów metrycznych co do poborowych (vide Rozp. Urzęd. Kurji z 1934 r. nr. 101 str. 197) wymagają, aby urzędnicy stanu cywilnego w wyciągach metrycznych zgonu podawali datę i miejsca urodzenia osoby zmarłej. Wymaganie tej okoliczności nie odpowiada dotychczasowej praktyce sporządzania aktów zgonu zmarłych osób, ponieważ w akcie zgonu naogół nie podawano daty urodzenia zmarłej osoby, a wyrażono ogólnie przez, „licząc lat...”. Stąd wyłania się trudność wypełnienia rubryki wymaganej przez wyżej wymienione rozporządzenia. Celem ułatwienia w zadośćuczynieniu tym przepisom polecam WW. Ks. Ks. Proboszczom, aby przy sporządzaniu zgonu osób zmarłych wyrażenie, licząc „lat.....” zastępowali wyrażeniem „urodzony dnia roku w miejscowości.....” Nie we wszystkich wypadkach dane powyższe dadzą się dokładnie ustalić, ale należy dążyć do stwierdzenia ich i do notowania w tych danych wypadkach, w których je stwierdzić można. Chodzi przede wszystkim o osoby zmarłe, co do których istnieją na miejscu księgi urodzeń.

Księża Dziekani przy wizytacji ksiąg aktów stanu cywilnego zechcą dopilnować, aby powyższe zarządzenie zostało wykonane. Celem zaś ułatwienia sobie tej sprawy należy już uprzednio, nawet z ambony pouczyć wiernych, aby przy zgłaszaniu wypadków zgonu jednocześnie wymienione okoliczności mieli ustalone.

Łomża, d. 14 marca 1935.

† Stanisław Bp

№ 37.

Adnotacje na marginesach aktów metrykalnych.

Ministerstwo W. R. i O. P. dn. 30. I. b. r. Nr. V 4608/34 zwróciło się do Kurji Diecezjalnej w sprawie udzielania władzom

administracji ogólnej informacji o dopełnionych ślubach. Chodzi tu zwłaszcza o postępowanie przy stwierdzeniu zdolności małżeńskiej lub zaświadczenia braku przeszkód od zawarcia obywateli polskich zagranicą.

Okoliczność o zawarciu małżeństwa istniejąca na marginesie aktu urodzenia jest bardzo ważną okolicznością przy wydawaniu tego rodzaju zaświadczeń do zawarcia małżeństw obywateli polskich za granicą. Z uwagi na dobro sprawy ogólnej i instytucji małżeńskiej Kurja Diecezjalna poleca WW. Ks. Ks. Proboszczom wydawanie na życzenie władz administracji ogólnej informacji o wzmiankach uczynionych na marginesie aktu urodzenia osób, które zawarły związek małżeński.

W związku z powyższą sprawą Kurja Diecezjalna przypomina WW. Ks. Ks. Proboszczom obowiązek robienia adnotacji o zawarciu małżeństwa na marginesie aktów urodzenia osób, których to dotyczy.

Podobnie obowiązani są WW. Ks. Ks. Proboszczowie do zawiadamiania bezpośrednio po zawarciu ślubu proboszcza tej parafii, w której znajduje się akt urodzenia osób, które zawarły związek małżeński. To samo winni Ks. Ks. Proboszczowie uczynić ze swej strony w stosunku do wydziału hipotecznego, w archiwach którego znajdują się duplikaty aktów stanu cywilnego.

Wreszcie Kurja przypomina WW. Ks. Ks. Proboszczom obowiązek wypisywania zgodnie z kan. 470 § 2 Kod. Pr. Kan. adnotacji na marginesie aktów urodzenia aktów stanu cywilnego, o bierzmowaniu, unieważnienia małżeństwa, święceń wyższych oraz profesji Zakonnej. Łomża, dn. 16 marca 1935.

№ 38.

Wizytacje pasterskie.

W roku bieżącym odbędą wizytacje pasterskie w następujących parafjach:

J. E. Ks. Biskup Ordynariusz.

- 1) w Sejnach 18, 19, 20 maja.
- 2) w Berznikach 21 maja.
- 3) w Krasnopolu 22 maja.
- 4) w Karolinie 23 maja.
- 5) w Smolanach 24 maja rano.

- 6) w Kaletniku 24 i 25 maja.
- 7) w Puńsku 25 i 26 maja.
- 8) w Becejlach 26 i 27 maja.
- 9) w Rutce Tartak 28 maja rano.
- 10) w Wizajnach 28 i 29 maja.
- 11) w Smolnikach 30 maja rano.
- 12) w Jeleniewie 30 i 31 maja.

J. E. Ks. Biskup Sufragan.

- 1) w Małym Płocku 29 i 30 maja.
- 2) w Borkowie 31 maja rano.
- 3) w Kolnie 31 maja, 1 i 2 czerwca.
- 4) w Lachowie 2 i 3 czerwca.
- 5) w Lubotyniu 4 i 5 czerwca.
- 6) w Szumowie 5 i 6 czerwca.
- 7) w Zawadach 22 i 23 czerwca.
- 8) w Chlebotkach 24 rano.
- 9) w Rutkach 24 i 25.
- 10) w Kołakach 25 i 26.

№ 39.

Święcenie Olejów św. w Wielki Czwartek.

Zwyczajem lat ubiegłych Przew. Księża Dziekani wydelegują i w roku bieżącym do Łomży po jednym kapłanie z każdego dekanatu w celu wzięcia udziału w ceremonjach poświęcenia Olejów św. w Wielki Czwartek. Zwraca się uwagę, że delegaci winni stawić się w Łomży najpóźniej o godz. 7-ej rano dnia 18 kwietnia b.r.

№ 40.

Egzaminy Wikarjuszowskie.

Kurja powiadamia, że na egzaminy wikarjuszowskie dn. 9 października b. r. (vide Rozp. Urzęd. Kurji № 25 str.) zamiast programu z Teologii Moralnej podanego w tamtym numerze zostaje wyznaczony następujący:

- I. De sacramentis in genere.
- II. De sacramentis in specie.

№ 41.

Statystyka parafjalna.

Kurja przypomina zarządzenie o statystyce parafjalnej ogłoszone w Rozporządzeniach Urzędowych z dnia 1 listopada 1934 r. pod № 92 i poleca ją nadesłać w terminie ostatecznym do 1 maja b. r.

№ 42.

Święcenia alumnów.

Jego Ekscelencja Ks. Biskup Ordynariusz udzielił dnia 16 marca b. r. **święceń mniejszych ostjariatu i lektoratu** alumnom: Biniewskiemu J., Cwalinie K., Dąbrowskiemu J., Dzieńszewskiemu K., Grochowskiemu W., Leszczyńskiemu S., Miklaszewskiemu F., Milanowskiemu A., Olszewskiemu W., Podbielskiemu H., Poniatowskiemu Z., Steć L., Tawrełowi P., Wróblewskiemu B., Wyszyńskiemu T., Złotorzyńskiemu A.

Subdjakonatu: Zajkowskiemu W., Markowskiemu W., Wyszyńskiemu S., Kalinowskiemu M., Rogowskiemu J., Załęskiemu J., Krawczykowi W., Pilarkowi F., Krajowskiemu R., Podbielskiemu T., Równemu K., Chęłchowskiemu S., Sasinowskiemu M.

Dnia 17 marca b.r. udzielił **święceń** Jego Ekscelencja Ks. Biskup Sufragan **egzorcysty i akolity** alumnom: Archutowskiemu K., Chudzikowi S., Kleinschmidtowi J., Łączyńskiemu J., Pęzie A., Prusakowi M., Roszkowskiemu C., Siekierskiemu M., Szkiładziowi B., Wojtkowskiemu S., Zalewskiemu H., Biniewskiemu J., Cwalinie K., Dąbrowskiemu J., Dzieńszewskiemu K., Grochowskiemu W., Leszczyńskiemu S., Miklaszewskiemu F., Milanowskiemu A., Olszewskiemu W., Podbielskiemu H., Poniatowskiemu Z., Steć L., Tawrełowi P., Wróblewskiemu B., Wyszyńskiemu T., Złotorzyńskiemu A.